

## INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen  
2014-11-24  
Besvaras senast  
2014-12-08

Till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

### **2014/15:155 Rättssäkra prövningar för uppehållstillstånd**

Land skall med lag byggas.

Denna för varje rättssamhälle grundläggande princip är jag övertygad om att justitie- och migrationsministern ställer upp på. I det senaste numret av tidskriften Neo (#6 2014) beskriver Ivar Arpi arbetsituationen på Migrationsverket. På grund av överbelastning och långa köer prioriteras snabba beslut framför rättssäkra sådana. Handläggare vittnar bland annat om snabba praxisförändringar, brister i utredningar och hur såväl system som dessa brister utnyttjas av dem som saknar vad som i svensk lag anses vara asylskäl.

Det handlar till exempel om flyktingsmugglare som lär ut berättelser till asylsökande och företag som säljer anställningsavtal för den som söker sig hit som arbetskraftsinvandrare. I och med praxis om näst intill automatiskt beviljande av uppehållstillstånd till asylsökande från vissa länder utger sig många falskeligen för att komma från dessa länder även om så inte är fallet, eller om de hunnit bosätta sig i andra länder innan de kommit till Sverige, till och med fått andra medborgarskap. Dessa döljer inte ens sin accent när de delger sin berättelse. Kort sagt: det har i omvärlden blivit känt att svenska bedömningar av asylskäl och arbetstillstånd är generösa och görs utan djupare frågor, vilket i sig bidrar till ökade köer, större belastning och än mindre tid till utredningar.

I artikelns slut får en handläggare frågan vad som behövs för att förbättra hanteringen av ärenden. Svaret blev:

”Vi ska följa lag och praxis. Punkt slut.”

Uppifrån fokuseras dock på kvantitet i stället för kvalitet. Bland konkreta orsaker till nuvarande situation nämns new management-systemet LEAN och synen på den vars ansökan prövas som ”slutkund”. I kombination med att det endast är avslag som går att överklaga leder dessa faktorer till att ett beviljande i sig innebär betydligt mindre användning av hårt ansträngda resurser än ett avslag samt att ingen behöver stå till svars för det beslut som fattats.

”Kunden” – alltså den som söker uppehållstillstånd – blir nöjd och arbetet kan gå vidare till nästa så kallade kund. Men, som en handläggare påpekar:

– Om vi nu har en slutkund är det ju inte den sökande utan svenska folket som

har bestämt att vi ska ha ett Migrationsverk.

I slutändan är det givetvis dels det svenska samhället, dels sökande med faktiska skäl som drabbas. Det drabbar samhället, då det bekostar en skenande verksamhet och mottagande av personer som saknar skäl samt får allt fler invånare utan respekt för landets lagar. Det drabbar flyktingar, som får avslag då de till följd av faktiska trauman inte kan ge tillräckligt sammanhängande berättelser för ett snabbt och smidigt beviljande. Det drabbar arbetskraftsinvandrare som hamnar i beroendeställning gentemot dem som sålt anställningsavtal.

Jag har nu ett antal frågor till justitie- och migrationsministern:

På flera andra områden har ministerns partikolleger lyft fram riskerna med användning av managementsystem inom det offentliga och jag undrar därför om vi kan förvänta oss en översyn av dess användning inom Migrationsverket.

Om inte, bör vi vänta oss en utveckling där även andra rättsprövande instanser använder sådana system?

Har ministern gjort ställningstagandet att det är ett problem när ansökningar beviljas trots att grund saknas och vad avser ministern att göra för att säkra att framtida beslut följer svensk lag?

.....  
Paula Bieler (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Anders Norin